

Grootse mannen, kleine ego's

Vijf bruggenbouwers van mensen, vijf voorvechters van de oordeelvrije ontmoeting.

We leven in een roerige tijd. Of, in ieder geval lijkt het dat de tijd roeriger is dan ooit. Maar dit wordt mogelijk beïnvloed door het feit dat wij van alles op de hoogte kunnen zijn door de media. En dat alles, waar ook maar iets mis gaat, voor het voetlicht wordt gebracht.

In ieder geval komen er, door de omstandigheden die o.a. IS creëert, bij mij regelmatig beelden, woorden, gedachten van een aantal specifieke mannen bij mij naar boven. Religieuze mannen. Mannen die wijs zijn, die werken aan wereldvrede. Die het *niet* hebben over 'mijn religie is jouw redding' of 'mijn God is de ware' nee, die het hebben over mensen. Mensen zoals u en ik. Altijd al interesse voor religie

Even terug in de tijd. Vanaf mijn tienertijd, ik weet het niet meer heel precies, was ik al geïnteresseerd in religie. Het intrigeerde mij vooral dat er verschillende religies waren.

Waarom waren er christenen, moslims, Joden en nog heel veel andere religies.

Ik ging op zoek. Ik ging lezen over de verschillende landen en hun cultuur en hun geloven.

Zo las ik onder andere over de Aboriginals in Australië, de indianen in Amerika/Canada en dichterbij over de verschillende christelijke stromingen in de buurt: de baptisten, de Noorse broeders, de Pinkstergemeente.

En wat ik nou zo fascinerend vind aan die religies, is, dat ze overal zijn ontstaan. En daarmee bedoel ik, dat welke mens je ook bekijkt, eeuwen geleden, toen we nog niet zo makkelijk konden reizen, elke stam, elke groep een beeld van 'iets dat groter is dan de mens' had. En dat ze er allemaal een heel verhaal omheen hebben gemaakt.

Dit is een gegeven. Je kunt daar uit concluderen dat de mens altijd de behoefte heeft gehad om het onbegrijpelijke, het mysterie te duiden, te verpakken in een voor de mens begrijpelijk verhaal met bijbehorende rituelen.

En dan, we springen snel door de geschiedenis, komen de tijden dat de mensen zich wel goed kunnen verplaatsen. Dat ze zelfs op andere werelddelen kunnen komen. Stonden de stammen, rassen, burenen elkaar soms naar het leven, op het niveau van een stammenoorlog. In de huidige tijd is dat een heel ander verhaal, heeft de mens een serieus probleem, een wereldprobleem.

Oorlog!

We bevechten elkaar om diverse redenen: macht, landje pik, grondstoffen, geloof!

In de Bijbel begint Johannes zijn evangelie met:

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

2 Dit was in den beginne bij God.

Het Woord was God.

Dit is naar mijn eenvoudige mening de kern van het wereldprobleem: niet God, maar het woord. Alsof er een 'hét woord' is. Nu 'hét woord' er is, gaan wij elkaar ervan proberen te overtuigen dat IK toch wel het ware woord heb, niet jij.

En de ware God?

Terug naar mijn eigen onderzoek: bij vrijwel elke mens is er een soort Godsbesef. Dat Godsbesef, of beter, de vorm die het in jouw gemeenschap krijgt, de naam die het daar draagt, is afhankelijk van waar je opgroeit, waar je vandaan komt. Er is echter een herkenbare rode draad. Heel snel samengevoegd: 'dat je een goed mens bent, onder de mensen. Dat je naar elkaar omziet. Dat je zuinig bent op de natuur, op de bronnen. Dat je respect hebt voor elkaar...'

Als we elkaar nou daarin zouden kunnen ontmoeten en het niet hebben over de woorden, maar over de ervaring? De ervaring dat wij als mens klein zijn en dat er iets is, dat groter is dan ons en wat voor ons een mysterie is en zal blijven? Als we daar nou met z'n allen Amen op kunnen zeggen, dan, ja dan...

Terug naar deze mannen. Mannen die boegbeeld zijn van hun religie. Die hun geloof niet onder stoelen of banken steken of hebben gestoken. Maar die voor ons allemaal voorvechter zijn van vrede, vrede onder alle mensen, hun eigen groepje en daarbuiten! Of die mens nu zwart is of geel of rood of wit...

Of je nu Christen bent of Moslim of Hindoe of Boeddhist...

Ze zetten zich in voor wereldvrede, staan op de barricaden, houden hun mond niet.

Een uitspraak die daarin mooi past van Desmond Tutu is: "God is niet boos dat Gandhi geen Christen was, want God is geen Christen! Al Gods kinderen en hun verschillende godsdiensten helpen ons om de onmetelijkheid van God te realiseren".

Kijk, dat vind ik mooi! Al die godsdiensten samen onder de paraplu 'God'. Boven al die uitdrukkingen, al die verschillende woorden: Eén God. Eén groot mysterie.

De Dalai Lama is boeddhist. Boeddhisten kennen geen Goddelijk figuur. De Dalai Lama zegt "mijn geloof is eenvoudig, mijn geloof is vriendelijkheid".

Zo zijn al deze mannen praktiserende religieuzen. Elk op zijn eigen gebied, zonder dat ze de drang voelen om de ander van hun gelijk te overtuigen. En daarnaast zijn ze bruggenbouwers. Bruggenbouwers van mensen. Voorvechters van de oordeelvrije ontmoeting.

Het zijn grootse mannen, met kleine ego's. Het gaat niet om henzelf. Zijne heiligheid de Dalai Lama blijft erbij: "Ik ben maar een eenvoudige monnik".

Mandela die jaren gevangen zit en in de gevangenis zijn cipiers al heeft vergeven.

Desmond Tutu die zegt "we worden niet bemind omdat we goed zijn. We zijn goed omdat we bemind worden".

Rabbijn Soetendorp: "Laten wij elkaar kracht geven".

De voor ons minst bekende is Imam Abdul Rauf, hij woont en werkt in Amerika. Karen Armstrong heeft hem geprezen voor zijn pogingen om bruggen te bouwen tussen het Westen en de moslimwereld.

Of zoals Confucius heeft gezegd: Van nature zijn we broeders, door opvoeding worden we vreemden.

Of

Boeddha: "Godsdienst bestaat niet in het kennen van de waarheid, maar in het ernaar leven".

Zo kan ik nog wel even doorgaan. Als je deze mannen Googelt komt er ongelooflijk veel informatie naar boven. Allemaal bemoedigende activiteiten en ontmoetingen. Ze zetten zich in voor de grote zaak: Vrede onder de mensen.

Het gaat niet om hen zelf. Dat voel je, dat zie je, dat hoor je... Ze zijn grootst in hun daden, niet in het wijzen naar zichzelf. En ze beseffen dat de mens geen eenheidsworst is. We hoeven de verschillen niet weg te poetsen, we moeten ze respecteren.

Daarom heb ik ze geschilderd. Daarom passen ze ook zo goed, hier, in De Zwanenhof. Een centrum waar je je naar binnen keert. Waar je reflectie pleegt op jezelf. Waar je ontmoet. Waar je leert. Waar je elkaar respecteert.

Natuurlijk had ik er nog veel meer kunnen schilderen en ook belangrijke vrouwen. Maar dit voelt voor mij goed zo. Hiermee kan ik mijn boodschap uitdragen.

Mogen zijn wie je bent, ik vind het zo belangrijk! Hoe belangrijk is de boodschap van deze mannen en, gelukkig, ook nog heel veel andere mensen.

Zo gauw je religie, je geloof, probeert te vangen in woorden, loop je onmiddellijk het risico op 'scheiding'. Maar als je naar de ervaring kijkt, het daarover hebt, hoe je het uit, wat je erbij voelt, dán zijn de overeenkomsten juist treffend. Dan kun je de verbondenheid ervaren, de rijkdom van het hebben van een geloof. Dan kun je uitstijgen boven het ego en ontmoet je elkaar op zielsniveau. Dan heb je het niet meer over wij en zij, maar over samen.

Samenvattend

Macro: de wereldvrede, de grote mannen, de leiders die richting geven, goede dan wel de slechte.

Meso: de volken die elkaar bevechten, de vluchtelingen, de kindsoldaten.

Micro: wij zelf. Wat wij doen om vrede te bewaren in onze kleine invloedssfeer: oordeelvrij, open, vredig, compassievol...

Tot slot

Mijn angst door de wijze van berichtgeving is dat wij geen oog en oor meer hebben, niet meer weten van de *goede* dingen die er ook gebeuren. *Nog altijd meer* dan de slechte dingen; de wereld zou er dan namelijk al heel anders uitzien.

Blijkbaar heeft iets in onze tijd alleen maar nieuwswaarde door de fouten van anderen voor het voetlicht te brengen, de conflicten tussen mensen.

Iemand heeft gezegd, ik weet niet wie, 'Als j 90% van je aandacht richt op die 10% die niet goed gaat in het leven, dan ga je na verloop van tijd denken dat 90% niet goed gaat'.

Dit is het gevaar van onze tijd en mijn angst.

Ik zou wel willen weten wat het effect is op ons ervaren van de wereld indien 75% van de berichtgeving bij het Journaal positief is, tegenover 25% slecht nieuws. Of dat ze tegenover elk negatief bericht, twee positieve laten horen...

En als wij daar zelf dan ook nog eens aan meewerken dat bij elk "Heb je het al gehoord van..." we iets moois vertellen. Iets wat licht brengt in plaats van in het duister plaatst.

Laten we spreken van het licht.

Laten we licht geven.

Laten we licht brengen.

Laten wij licht zijn!

Zenderen, 3 juni 2017

Yvonne Meyer

De Kern,
praktijk voor bewustzijn en balans
Kloosterstraat 50
7571 DB Oldenzaal
(06) 14379278
www.dekernonline.nl
info@dekernonline.nl

